

Hermeneutyka biblijna

Bóg, który stworzył wszystko, wyróżnił człowieka, spośród wszystkich swoich stworzeń, do tego stopnia, że obdarzył go Swoją miłością. Prawo naszego świata mówi, że wszystko ma swój początek i koniec. Bóg, dla człowieka, zrobił wyjątek. Obiecał mu życie wieczne (1Jn 2:25). Jednak aby uzyskać nieśmiertelność, którą posiada Bóg, musimy upodobnić się do Niego. Aby każdy wiedział jak to zrobić, Bóg przekazał nam to w sposób przystępny, w formie Pisma Świętego, które człowiek powinien poznać, aby żyć godnie, skorzystać z obietnicy Bożej i poznać Tego, który to wszystko uczynił. Warunkiem koniecznym, ale nie wystarczającym do uzyskania nieśmiertelności jest to, że musimy prawidłowo zrozumieć Boże przesłanie, zapisane w Biblii

. A rzeczywistość pokazuje, że istnieje tysiące, bardzo różniących się między sobą interpretacji tego samego Słowa Bożego. Możemy zaobserwować niezwykłą różnorodność wierzeń na ten sam temat, a przecież wyprowadzonych z jednego źródła. Robili to ludzie, którzy często poświęcili całe swoje życie Bogu i byli w życiu codziennym pozytywnym przykładem do naśladowania dla innych. Mimo to jest rzeczą oczywistą, że niektórzy z nich źle odczytali Pismo Święte, bo wszyscy nie mogą mieć racji. Tacy ludzie są przyczyną wielkiego rozdarcia i zamieszania, które panuje wśród chrześcijan.

W czasach Jezusa faryzeusze i uczeni w Piśmie czytali Stary Testament, a jednak nie rozpoznali Mesjasza. Dlatego uważam, że musi być jakaś minimalna granica zrozumienia Biblii, bez której nie można być chrześcijaninem. Nie może być tak, że Boże przesłanie zastępuje się ludzkimi naukami, udowadnianymi za pomocą Biblii.

Czytając natchnione Słowo Boże, czyli Biblię, napotykamy pewną sprzeczność, z którą musimy sobie poradzić. Biblia pisana jest językiem prostym, jednak nie brakuje w niej trudnych fragmentów. Z jednej strony mamy Prawo Boże, które musi być rozumiane dokładnie tak, jak chce tego Bóg i nie wolno go interpretować, musimy je rozumieć dosłownie. Z drugiej strony mamy świadomość, że jest to Słowo Boże, ale ulegamy wpływom innych ludzi, którzy narzucają swoją interpretację, niezgodną z tym, co nam chciał przekazać Bóg. Praktyka pokazuje, że

ten kto poznał wykładnię Biblii jakiegoś środowiska, zostaje w nim do końca swojego życia, wierząc, że jest to jedynie słuszna interpretacja. A jednak różne środowiska mają bardzo różne zrozumienie przesłania Bożego. Bóg nakazuje człowiekowi, aby szukał Boga. Już Izajasz nauczał: Iz 55:6: „

Szukajcie Jahwe, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko!

” (BT II). Również Jezus powtórzył ten nakaz, który zawiera obietnicę: Mt 7:7 „...

szukajcie, a znajdziecie

...” (BT). Tak się dziwnie składa, że słowa te weszły do języka potocznego. Ludzie używają ich, nie wiedząc, że jest to Słowo Boże.(BT) Nie da się znaleźć Boga chrześcijańskiego, bez właściwej interpretacji Jego Słowa, czyli Biblii. Jeżeli damy sobie narzucić niewłaściwą interpretację, możemy nigdy nie znaleźć Boga. Muszą istnieć jakieś uniwersalne zasady interpretacyjne, którymi powinniśmy się kierować, aby zrozumieć czytany tekst dokładnie tak, jak chciał tego Bóg. I tu z pomocą przychodzi z pomocą hermeneutyka biblijna.

Hermeneutyka biblijna – „*nauka [teologiczna](#) zajmująca się*

odczytywaniem tekstów

[biblijnych](#)

, zwłaszcza ich sensu duchowego

.” (Wikipedia, hasło „hermeneutyka biblijna”)

Hermeneutyka biblijna mówi nam, jak mamy rozumieć Biblię. Kiedy rozumieć ją dosłownie, a kiedy szukać w niej alegorii, czyli znaczenia ponaddosłownego.

Słowo hermeneutyka pochodzi od greckiego wyrazu hermeneuein, który z kolei pochodzi od imienia greckiego boga Hermesa, który, między innymi, był wysłannikiem bogów i tłumaczył znaczenie tekstów literackich. Chociaż w Biblii znajdują się liczne przykłady interpretacji, na przykład Daniel, który tłumaczy sny Nabuchodonozorowi, to wpływ kultury greckiej był tak duży, że słowo „hermeneutyka” pochodzi z mitów greckich. W Nowym Testamencie mamy przykład urzędnika królowej Etiopii, który potrzebował właściwej interpretacji czytanego „Słowa Bożego”: Dz 8:30-31 *„Gdy Filip podbiegł, usłyszał, że tamten czyta proroka Izajasza: Czy rozumiesz, co czytasz? - zapytał. A tamten odpowiedział: Jakżeż mogę /rozumieć/, jeśli mi nikt nie wyjaśni? I zaprosił Filipa, aby wsiadł i spoczął przy nim*.”(BT)

Również Jezus, po zmartwychwstaniu, gdy spotykał uczniów w Emaus, tłumaczył im, jak należy rozumieć biblijny tekst: Łk 24:27
”
zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał

***im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego
.”(BT)***

Hermeneutyka naucza, jak znaleźć właściwy sens przekazu biblijnego. Są różne formy wypowiedzi biblijnej: teksty historyczne, prorocstwa, teksty poetyckie, mądrościowe itp. Jako interpretatorzy powinniśmy zbadać, jaka to jest forma przekazu i co autor, czyli Bóg chciał nam przekazać, używając takiej, a nie innej formy przekazu. Trzeba uwzględnić naturalne sposoby myślenia, mówienia i opowiadania występujące w czasach, gdy ten fragment Biblii był pisany, jak i te, które w tamtym czasie były powszechnie stosowane we wzajemnym obcowaniu ludzi ze sobą. Jest konieczne, aby interpretator szukał tego znaczenia, jakie w określonych okolicznościach swego czasu i kultury prorok zamierzał wyrazić i rzeczywiście wyraził za pomocą stosowanych wówczas sposobów. Niezmiernie ważnym jest to, aby nie dać się zasugerować innym interpretatorom i nie przyjąć z góry ich sposobu myślenia, co najczęściej ma miejsce i owocuje tysiącami przeróżnych ugrupowań chrześcijańskich, w których jest przywódca lub grupa ludzi pilnująca „czystości nauk”, która nie dopuszcza interpretacji różnych od swoich. Ja ich nazywam „ojcami Kościoła”, bo tworzą swój własny kościół, w odróżnieniu od Kościoła biblijnego, w którym Ojcem jest biblijny Bóg Jahwe: Rz 15:4-6 „*Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli. A Bóg, który jest źródłem cierpliwości i pociechy, niech sprawi, abyście byli jednomyślni między sobą na wzór Jezusa Chrystusa, Abyście jednomyślnie, jednymi usty wielbili Boga i Ojca Pana naszego, Jezusa Chrystusa***.”(BW) Brak jedności w chrześcijaństwie spowodowany jest właśnie tym, że interpretatorzy nie stosują się do zaleceń hermeneutyki biblijnej i**

narzucają innym swoją własną wersję Biblii, różną od tego, co nam chciał przekazać Bóg.

Aby interpretować Biblię, musimy się do tego przygotować nie tylko merytorycznie, ale również duchowo. Trzeba robić to: z czystym sumieniem, z modlitwą i pod wpływem Ducha Świętego, który powinien nam towarzyszyć. Ważna jest też znajomość całego Pisma Świętego i traktowanie go jako jedną całość.

Na co powinniśmy zwracać uwagę przy interpretacji Słowa Bożego:

1 Uwzględnianie rodzajów literackich.

Biblia składa się z wielu rodzajów literackich, takich jak: opowiadania, prawo, listy, przypowieści, psalmy, hymny, pieśni, modlitwy, prorocтва, bajki itd. Inaczej będziemy podchodzili do fragmentów narracyjnych, czy historycznych, inaczej do prorocत्व, jeszcze inaczej do poezji itd. Teksty historyczne, narracyjne i mądrościowe powinniśmy rozumieć dosłownie, a rozwiązanie ewentualnych wątpliwości, szukać w samej Biblii. Księgi historyczne Starego Testamentu są zapowiedzią tego, co nas czeka: 1 Kor 10:11 „*A wszystko to przydarzyło się im jako zapowiedź rzeczy przyszłych, spisane zaś zostało ku pouczeniu nas ...*” (BT) Jest to interpretacja dosłowna, a zarazem podstawowy rodzaj interpretacji, najczęściej występujący

w Biblii.

Teksty poetyckie, proroctwa, a zwłaszcza Apokalipsa, zawierają symbole, które należy prawidłowo odczytać w samej Biblii. Jest to interpretacja alegoryczna

.

2. Badanie możliwie wszystkich okoliczności powstania czytanego tekstu Pisma Świętego, które pomagają uściślić ich sens i naukę teologiczną. Na przykład kim był autor badanego tekstu, w jakiej sytuacji życiowej się znajdował. Musimy również znać świeckie Prawo, panujące w tamtym czasie, zwyczaje i wierzenia środowiska, w czasach, gdy pisano dany tekst. Jaki był stosunek Izraelitów do Boga i religii pogańskich. Jaka była sytuacja polityczno-społeczna itp.

3. Podana interpretacja musi być w zgodzie ze wszystkimi pozostałymi tekstami Biblii.

4. Nie wolno nic dodawać od siebie, ani odejmować: Ap 22:18-19
” Co do mnie, to świadczę każdemu, który słucha słów proroctwa tej księgi: Jeżeli ktoś dołoży coś do nich, dołoży mu Bóg plag opisanych w tej księdze; A jeżeli ktoś ujmie coś ze słów tej księgi proroctwa, ujmie Bóg z działu jego z drzewa żywota i ze świętego miasta, opisanych w tej księdze

.”(BW) Jeszcze ostrzej podchodzi do niezmienności tekstów biblijnych Jezus:

Łk 16:17 „

Lecz łatwiej niebo i ziemia przeminą, niż żeby jedna kreska miała odpaść z Prawa.

”(BT)

5. Biblia powinna się sama tłumaczyć. Trudne wersety są wytłumaczone w innych miejscach Biblii.

6. Kontekst decyduje o interpretacji. Nie wolno wrywać zdania z kontekstu. Jest to często popełniany błąd.

7. Im tekst jest starszy, tym jest mniejsze prawdopodobieństwo jego błędnego zapisu. Wyraźnie widać to, przy tłumaczeniach Nowego Testamentu, w których z cytatów ze Starego Testamentu, usuwano imię Boże Jahwe. Tymczasem istnieją starsze kopie ksiąg Starego Testamentu, w których to imię Boże występuje. Na przykład: Mr 12:29-30 „*Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu,*

Będziesz miłował

Pana

, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą

.”(BT) Ten sam tekst w najstarszych kopiach Starego Testamentu

brzmi: Pwt 6:4-5: „

Słuchaj, Izraelu,

Jahwe

jest naszym Bogiem —

Jahwe

jedyny. Będziesz miłował twój Boga,

Jahwe

, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił

.” (BT II) Kolorem niebieskim zaznaczone są zamienione wyrazy. Wyraźnie widać, że ktoś usunął z cytatów Starego Testamentu imię Boże „Jahwe” i zastąpił je wieloznacznym słowem „Pan”. Podobnych przypadków w Nowym Testamencie jest kilkadziesiąt. Ci, którzy tłumaczyli Nowy Testament, nie skorzystali z najstarszych kopii Starego Testamentu, w których występuje imię Boże Jahwe. Jest to niezgodne z hermeneutyką biblijną.

8. Nie ma doskonałego tłumaczenia Biblii. Każde tłumaczenie jest obciążone dwoma rodzajami błędów. Pierwszy wynika z tego, że w różnych językach nie ma słów, które znaczą dokładnie to samo. Tłumacze dobierają najbardziej zbliżone słowa i najczęściej jest tak, że różni tłumacze dobierają różne słowa. Aby dobrze zrozumieć sens całego wersetu, zaleca się zaznajomienie z wieloma tłumaczeniami. Drugim błędem popełnianym przez tłumaczy, jest dopasowanie tekstu do doktryny obowiązującej w jego kościele. Zdarza się, że są dodawane całe słowa, aby tłumaczonym tekstem, później, uzasadnić doktrynę swojego Kościoła. Przykładem takim jest Ez 9:4 *„Pan rzekł do niego: Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy i nakreśl ten znak TAW na czołach mężów, którzy wzdychają i biadają nad wszystkimi obrzydliwościami w niej popełnianymi*****

.”(BT). Tak ten tekst brzmi we Wulgacie, przekładzie Biblii na łacinę z końca IV wieku, dokonany przez Hieronima, na zlecenie Damazego, uważanego, przez niektórych historyków, za pierwszego papieża. Jest to czas, w którym wprowadzano symbol krzyża do chrześcijaństwa i potrzebny był jakiś tekst w Starym Testamencie, który by to uzasadniał. Dlatego Hieronim wprowadził słowo „TAW”, które jest ostatnią literą alfabetów semickich, a więc również hebrajskiego i ma formę krzyża skośnego. „Znak Taw na czołach mężów”, którzy byli wierni, ratuje im życie. Do dnia dzisiejszego jest to podstawowy tekst, którym uzasadnia się wprowadzenie krzyża do chrześcijaństwa. Tymczasem tekst ten w innych tłumaczeniach nie zawiera słowa „TAW”:

Ezech. 9:4 „

I rzekł Pan do niego: Przejdź przez środek miasta, przez środek Jeruzalemu, i uczynź znak na czole mężów, którzy wzdychają i jęczą nad wszystkimi obrzydliwościami popełnionymi w nim!

”(BW) Jest to jeden z powodów tego, że Wulgata nie cieszy się dobrą opinią wśród teologów protestanckich. Aby uniknąć tego typu pułapek,

zaleca się, aby badany tekst sprawdzać z innymi tłumaczeniami, łącznie z

tłumaczeniem interlinearnym

z języka oryginalnego. Jest to tłumaczenie dosłowne, wykonane kosztem gramatyki i logiki.

9. Powinniśmy z pokorą przystępować do interpretacji Biblii, pamiętając o tym, że uczniowie Jezusa, którzy przebywali z Nim stale przez okres 3,5 roku, a jednak nie wszystko rozumieli (Łk 24:21).

Są powiedzenia, których nie da się przetłumaczyć, nie znając prawdziwego znaczenia tego zwrotu. Przykładem takim może być określenie „zbić z pantałyku”, które oznacza wprawienie kogoś w zakłopotanie. Dosłowne przetłumaczenie takiego tekstu wprowadzi tylko zamieszanie. Są to tak zwane „idiomy”, charakterystyczne dla danego języka.

10. Aby dobrze interpretować Biblię potrzebna jest także wiedza ogólna. Są ludzie, którzy mówią: ja czytam tylko swoją Biblię, nie potrzebuję niczego innego. Praktyka pokazuje, że takie myślenie nie zawsze prowadzi do celu. Często wywołuje emocje, które kierują człowiekiem i może prowadzić do błędów we fundamentalnych sprawach. Dlatego oprócz kilku przekładów Biblii, w tym przekładów interlinearnych, powinniśmy mieć: konkordancję, słowniki, w tym słownik biblijny, encyklopedie, atlas biblijny i szereg dobrych komentarzy do tekstów biblijnych, które należy konfrontować z samą Biblią.

Problemem mogą być ludzie, którzy uważają się za ekspertów, którzy nie potrafią powiedzieć „nie wiem” i na każde pytanie, mają swoją odpowiedź, nie zawsze zgodną z Biblią.

Kanon Pisma Świętego

Musimy też sprawdzić Biblię, czy zawiera wszystkie księgi. Czy ktoś nie dodał ksiąg, które nie należą do Biblii. Powinno być 39 ksiąg Starego Testamentu i 27 ksiąg Nowego Testamentu. Ten skład Biblii został potwierdzony przez praktycznie całe chrześcijaństwo w IV wieku i nazwany kanonem, czyli wzorem. Niektóre kościoły łączą księgi, przez co ilość ich jest mniejsza, przy zachowaniu pełnego tekstu.

Pojawiają się też opinie, że Biblia jest niepełna, bo brakuje w nich ksiąg, które współcześnie zostały znalezione. To właśnie z powodu tego rodzaju ksiąg, został ustanowiony kanon ksiąg świętych, aby ktoś nie dodał do Biblii ksiąg, które spowodują zamieszanie religijne.

Zdarza się, że jednak dodaje się do Biblii inne wczesnochrześcijańskie, albo żydowskie pisma, tak zwane apokryfy. Kanon nie pozwala zaliczać ich do ksiąg biblijnych. Tak jest na przykład w Biblii Tysiąclecia, gdzie dodano dwie Księgi Machabejskie, księgę Judyty, Tobiasza, Mądrości, Mądrości Syracha i Barucha.

Najczęściej popełniane błędy

Zamykanie się w jednym kręgu osób i pełne zaufanie komuś z tego kręgu, który narzuca innym swoją własną interpretację, która może być niezgodna z przesłaniem biblijnym. Taki człowiek lub grupa osób, pełni funkcję „fałszywego proroka”, co przewidywał Chrystus i często przed tym ostrzegał (Mt 7:15-20).

Szukanie interpretacji zgodnych ze swoimi poglądami, trzymanie się tradycji, udowadnianie swoich poglądów za pomocą tekstów Biblii, które są sprzeczne z innymi tekstami biblijnymi.

Brak gotowości do przyjmowania jakichkolwiek argumentów i obrona swoich wierzeń za wszelką cenę. Unikanie otwartych dyskusji, ale tylko takich, które są prowadzone w duchu szukania prawdy biblijnej i pełnego poszanowania rozmówców. Takie postępowanie zalecał Chrystus: Mat. 7:7 „... *szukajcie, a znajdziecie* ...” (BT)

Inny tekst biblijny mówi: Ap 2:11 „*Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch mówi zborom*” (BT).

Niechęć do tego, aby powiedzieć nie wiem, co może prowadzić do wymądrzania się.

Narzucanie siłą swoich poglądów innym. Nie dopuszczanie do

stawiania trudnych pytań, albo ignorowanie ich. Nie słuchanie argumentów drugiej strony.

Prowadzenie dyskusji w złej atmosferze. W takim przypadku powinniśmy natychmiast przerwać dyskusję. Nie prowadzi ona do niczego dobrego.

Trzymanie się swojej interpretacji pomimo zobaczenia wersetów biblijnych jednoznacznie sprzecznych z własną interpretacją.

Rodzaje interpretacji

1. Dosłowna.

Interpretacja dosłowna polega na tym, że interpretujemy dany tekst dokładnie tak jak jest napisany. Jest to podstawowy rodzaj interpretacji, najczęściej występujący w Biblii, związany z tekstami historycznymi, z Prawem i narracją.

2. Alegoryczna.

W tekstach alegorycznych ukryte jest inne znaczenie, które jest znaczeniem podstawowym. Najlepiej odczytywać alegorie na podstawie samej Biblii. Alegorie często są tłumaczone w bezpośrednim sąsiedztwie badanego tekstu, ale również tłumaczenie może się znaleźć w całkiem innej części Pisma Świętego. Nie wolno po swojemu tłumaczyć fragmentów Biblii, które Biblia sama tłumaczy: 2 Ptr 1:20-21 „*To przede wszystkim miejcie na uwadze, że żadne proroctwo Pisma nie jest dla prywatnego wyjaśnienia. Nie z woli bowiem ludzkiej zostało kiedyś przyniesione proroctwo, ale kierowani Duchem Świętym mówili /od Boga/ święci ludzie.*”(BT).

Biblia musi się sama tłumaczyć

. Każde tłumaczenie musi być zgodne ze wszystkimi innymi tekstami zawartymi w Biblii. Nie wolno wrywać zdania z kontekstu itd. Jeżeli tylko jeden tekst będzie niezgodny, powinniśmy odrzucić taką interpretację.

3. Porównawcza.

Wyszukujemy wszystkie teksty związane z omawianym tematem. Analizując je, interpretujemy je tak, aby były zgodne ze wszystkimi tekstami biblijnymi.

4. Liberalna.

Niektórzy teolodzy chcą iść „z duchem czasów”. Odrzucają niektóre fragmenty Biblii, twierdząc, że już nie obowiązują. Dopasowują swoją interpretację do ogólnie przyjętych poglądów lub tworzą swoją, unikalną interpretację. W chrześcijaństwie interpretacja taka jest szeroko stosowana. Jednak dla chrześcijanina biblijnego jest ona zabroniona.

Prostota przekazu biblijnego

Musimy pamiętać o tym, że interpretacja powinna cechować się prostotą. Są teksty biblijne zwracające uwagę na to. Ludzie prości mają mniej kłopotów ze zrozumieniem przekazu biblijnego. Na przykład: □ *„W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: **Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom .”***

Mt 11:25 (BT) Są Kościoły, w których interpretacja jest bardzo skomplikowana i wydumana. Paweł ostrzegął: 2 Kor 11:3 „*Obawiam się jednak, ażeby nie były odwiedzone umysły wasze od prostoty i czystości wobec Chrystusa w taki sposób, jak w swojej chytrności wąż uwiódł Ewę* .”(BT) Werset ten łączy niewłaściwą interpretację z siłami zła. Nie bądźmy na ich usługach.

Interpunkcja

Oryginalne teksty biblijne nie posiadały znaków interpunkcyjnych. Pamiętajmy o tym, że nieprawidłowo postawiony znak interpunkcyjny może całkowicie zmienić sens całego zdania.

Przykład: Łk 23:43 „*Jezus mu odpowiedział: Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju* .”(BT). Tak

postawiony znak interpunkcyjny narzuca pogląd, że jeszcze w tym samym dniu, człowiek ten będzie z Chrystusem w „raju”. To ma świadczyć o tym, że istnieje dusza nieśmiertelna. Tymczasem tekst biblijny sugeruję, że człowiek ten zmarł następnego dnia, bo o zachodzie słońca zaczynał się nowy dzień, sabat. Dlatego złożyli go, przy ściąganiu z krzyża, połamano go, bo jeszcze żyli (Jn 19: 31-33). Jezusowi tego nie zrobili, bo już zmarł.

Dlatego interpunkcja w tym wersecie powinna wyglądać tak:

Łk 23:43 Jezus mu odpowiedział: Zaprawdę, powiadam ci dziś, będziesz ze Mną w raju. Jezus mówił o zmartwychwstaniu, które nastąpi dopiero w przyszłości. Taka jest również kolejność wyrazów w tekście greckim.

Symbolika cieniowa (alegoria)

Niektóre obrzędy w kościele starotestamentowym były tylko cieniem tych rzeczy, które miały dopiero przyjść razem z Chrystusem: „...*Które są cieniem rzeczy przyszłych, ale prawdą jest ciało Chrystusowe.*” Kol. 2:17(BG). Gdy

pojawiła się rzeczywistość, to znaczy Chrystus, cienie już nie obowiązują. Przykład: Żydzi składali w ofierze za swoje grzechy, baranka. Krew tego baranka miała oczyszczać ich z grzechów. Baranek ten był tylko cieniem przyszłej, rzeczywistej ofiary Chrystusa. To Chrystus jest prawdziwym Barankiem, to Jego krew oczyszcza nas z grzechów. Dlatego chrześcijanie dzisiaj nie

składają baranka w ofierze za grzech. Starotestamentowy baranek był cieniem prawdziwej ofiary Chrystusa.

Drugie Pismo Święte

Jest jeszcze drugie Pismo Święte, napisane osobiście przez samego Boga, które powinniśmy również czytać i znać. Tym pismem jest otaczający nas świat. Czytanie tego pisma to nic innego, jak tylko zaznajamianie się ze współczesną wiedzą o świecie. Prawa przyrody, to Boże prawa, odkryte przez ludzi i nazwane przez nich swoim imieniem. Są to prawa niezienne, oparte na matematyce, a w związku z tym, trudno je negocjować. W nauce panuje podstawowa zasada: prawa przyrody są niezienne i jest to oczywiste dla każdego. Podobnie powinno być z prawami biblijnymi. Jednak ludzie nie szanują Bożego Prawa i zmieniają je.

Analizowanie pochodzenia nauk, pieśni, liturgii, zwyczajów i unikanie tradycji pogańskich

Przykładem są nauki o „Bożym Narodzeniu”, kulcie świętych, święceniu niedzieli i wiele, wiele innych. Chrześcijanin biblijny nie powinien mieć z nimi nic wspólnego. Powinno używać się imienia Bożego Jahwe, które jednoznacznie określa adresata naszych modlitw i oddawanej czci, tak jak to jest czynione w Starym Testamencie.

Uczmy się od najlepszych

Współczesna nauka wypracowała skuteczne metody dochodzenia do prawdy. Jako chrześcijanie powinniśmy wykorzystywać niektóre, sprawdzone elementy tych metod. Myślę tu o prawie do krytyki (nie do krytykanctwa). W świecie nauki każdy ma prawo wskazywać na błędy, które popełnił ktoś inny, nawet wtedy, gdy zrobił to wielki autorytet. Dlatego każdy naukowiec niezwykle starannie opracowuje swoje teorie. Gdy zdarzy się błąd, jest to tylko kwestią czasu, gdy zostaje on wykryty i poprawiony.

Zupełnie inaczej jest w chrześcijaństwie.

Wnioski końcowe

Interpretowanie tekstów biblijnych jest niezwykle trudnym i odpowiedzialnym przedsięwzięciem. Przy tym należy stosować wszystkie podane wskazówki jednocześnie. Zanim nasze wnioski końcowe podamy do wiadomości ogółu, powinniśmy wielokrotnie i dokładnie sprawdzić, czy nie przeoczyliśmy czegoś. Najlepiej takie sprawdzenie zrobić wśród ludzi dobrze znających Słowo Boże i posiadających owoce Ducha Świętego (Ga 5:22).

Narzędzia, pomagające w hermeneutyce.

Jednym z cennych narzędzi, które pojawiły się w Internecie, za pomocą których można dochodzić do poprawnej interpretacji tekstu biblijnego, jest „Biblia Interlinearna”. Przykład użycia:

Jn 1:38 „*Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: Czego szukacie? Oni powiedzieli do Niego: Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?*” (BT)

Jeżeli hebrajskie słowo Rabbi znaczy dokładnie to samo co nauczyciel, to dochodzimy do sprzeczności, bo Jezus nauczał: **Mat. 23:8** „*Ale wy nie pozwalajcie się nazywać Rabbi, bo jeden tylko jest - Nauczyciel wasz, Chrystus, a wy wszyscy jesteście braćmi* .” (BW). Tymczasem słowo „nauczyciel” Biblia stosuje dość powszechnie: **Rz 12:6-7** „*Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar proroctwa ...bądź to urząd diakona - dla wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela - dla wypełniania czynności nauczycielskich* ;”(BT) Słowo „nauczyciel” jest w powszechnym użyciu, również w Biblii. Jak dojść do prawdy, aby wszystkie teksty były w zgodzie z całą Biblią? Z pomocą przychodzi „Biblia Interlinearna”. Przeanalizujmy werset: **Mat. 23:8** „*Ale wy nie pozwalajcie się nazywać Rabbi, bo jeden tylko jest - Nauczyciel wasz, Chrystus.*

.”(BW). Niektóre wyrazy z tego zdania, przedstawmy w formie

tabeli:

Nr wyrazu w wersecie (greka) 5
11

Strong (nr wyrazu w Biblii) 4461
2519

Wyraz pisany cyrylicą [ραββι](#) [καθηγητης](#)

Wymowa
rabbi kathegetes

Opis wyrazu
Hebr. n Nom Sg m

Tłumaczenie na język polski stać się wieloma
mistrz, przewodnik

Widać, że słowa „Rabbi” i „nauczyciel” są dwoma różnymi

słowami, bo mają dwa różne numery strongów i nie znaczą dokładnie to samo. Gdy wejdzie się w strong 4461, związany tylko ze słowem „Rabbi”, to wyświetlą nam się wszystkie wersety, w których to słowo występuje i okaże się, że tym słowem był określany tylko Jezus. Jest jeden wyjątek, gdy uczniowie Jana Chrzciciela nazywają go „Rabbi”, choć „wszyscy idą do” Jezusa. Dla nich przewodnikiem duchowym był wtedy jeszcze Jan Chrzciciel.

Dlatego można podsumować, że tytuł ten jest używany wyłącznie w Ewangeliach i odnosi się, z jednym wyjątkiem, tylko do Chrystusa. Werset Mt 23:8 podaje wprost, że dla chrześcijan, tytuł „Rabbi”, niezbyt dokładnie przetłumaczony jako „nauczyciel”, przysługuje wyłącznie Jezusowi: Mat. 23:8 *„Ale wy nie pozwalajcie się nazywać Rabbi, bo jeden tylko jest - Nauczyciel wasz, Chrystus ...”* (BW). Użyte słowo greckie „kathēgetēs” oznacza „mistrz” lub „przewodnik”.

Warto też zwrócić uwagę, że w tłumaczeniu Biblii Tysiąclecia, został opuszczony jeden ważny wyraz, tj „Chrystus” i werset ten brzmi: Mt 23:8 *„Otóż wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel ...”* (BT). (Brak wyrazu Chrystus).

Słowo Rabbi prawdopodobnie pochodzi od hebr. „rab”, co znaczy wielki. Później przybrało znaczenie „mistrz”. Jeszcze później słowo o Rabbi stało się tytułem, niosącym godność i uznanie

. Obecnie Rabbi stoi na czele żydowskiej gminy wyznaniowej i jest odpowiedzialny za jej życie duchowe. Widać, że w języku polskim znacznie lepszym tłumaczeniem słowa „Rabbi”, byłoby słowo „rabin”. Nie znam przypadku, żeby ktoś łamał zakaz Jezusa (Mt 23:8) i kazał nazywać się w chrześcijaństwie Rabbi, czy Rabinem.

Wykaz skrótów:

BT – Katolicka Biblia Tysiąclecia

BW- Biblia Warszawska

BG- Biblia Gdańska

Rdz – Księga Rodzaju lub 1Moj., Pierwsza Księga Mojżeszowa

Wj – Księga Wyjścia lub 2Moj., Druga Księga Mojżeszowa

Kpł – Księga Kapłańska lub 3Moj., 3 Księga Mojżeszowa

Lb – Księga Liczb lub 4Moj., 4 Księga Mojżeszowa

Pwt – Księga Powtórzonego Prawa lub 5Moj., 5 Księga Mojżeszowa

Iz - Księga Izajasza
Jr - Księga Jeremiasza
Ez - Księga Ezechiela
Mt - Ewangelia wg Mateusza
Mr - Ewangelia wg Marka
Łk - Ewangelia wg Łukasza
Jn - Ewangelia wg Jana
Dz - Dzieje Apostolskie
Rz - List do Rzymian
1 Kor - Pierwszy List do Koryntian
2 Kor – Drugi List do Koryntian
Ga - List do Galacjan
Ef - List do Efezjan
Flp - List do Filipian
Kol - List do Kolosan
1 Ptr - Pierwszy List Piotra
2 Ptr - Drugi List Piotra
Ap - Objawienie św. Jana (Apokalipsa)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX – tym kolorem zaznaczono cytaty

Bibliografia załącznikowa:

Wikipedia, hasło „hermeneutyka biblijna”

Hermeneutyka biblijna

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:42 - Last Updated Thursday, 23 May 2019 14:43
